

hvor dette Produkt er at faa, og den Mand, der producerer et Produkt, vil søge at afsætte det, og jeg kan ikke se, at i et Land som vort Producenten og Forbrugeren ikke skulde kunne finde hinanden. Hvis det er Tilfældet, vil det dog være en meget naturlig Opgave for de Handelens og Industriens Organisationer, som findes, og som har meget store Rammer, at søge hinanden. Der skal ikke være noget som helst til Hinder for et Samarbejde mellem Erhvervslivets Mænd og Ministeriet, hvis man tror, et saadant Samarbejde kan føre til noget. Men jeg synes, det vil være rimeligt, at de Mænd, som sidder i Industriens og Handelens Organisationer, tænker sig om og faar at vide, om der er noget i Vejen, og hvad der er i Vejen, og om der er noget, der kan bøde derpaa, og at de saa henvender sig til Regeringen med deres Ønsker i den Henseende. De har jo god Erfaring for, at ethvert saadant Ønske straks bliver modtaget med den allerstørste Velvillighed af Regeringen, hvilket ogsaa er ganske naturligt. Men den Isolerthed, som skyldes Samfærdselsmidlernes Affrydning, den manglende Forbindelse med Udlandet, medfører Ulemper, som man ikke kommer udenom. Det ærede Medlem maa ikke overse, at de Varer, vi ikke kan faa fra Udlandet, og som er fornødne for Produktionen her, maa vi undvære, indtil vi kan faa dem; en Kommission kan intet som helst udrette dertil. Jeg vil saa nødig svare det ærede Medlem formelt imødekommende ved at sige, at Regeringen vil være med til Nedsættelsen af saadan en stor Kommission. Jeg synes, det er et saa alvorligt Spørgsmaal, at det ikke bør gøres til et Parade-nummer, og det er jeg bange for, at det bliver, hvis Regeringen uden videre vil nedsætte en saadan Kommission. Men hvis Handelen, Industrien, Skibsfarten, i det hele Erhvervslivet, har Ønsker at fremsætte, hvis man mener, at disse Ønsker vil kunne fremmes under en særlig Form, f. Eks. ved Nedsættelsen af en Kommission — og da maatte man ogsaa udbede sig Vejledning om, hvilke Folk man mente egnede sig til at sidde i saadan en Kommission —, og hvis en saadan Kommission skulde understøttes med særlige Midler f. Eks. til at skaffe sig Oplysninger, tror jeg, man kan gøre Regning paa fuldstændig Velvillie fra Ministeriets Side. Men det tilkommer med andre Ord Erhvervslivet at tage Initiativet.

Der er et bestemt Spørgsmaal, jeg kunde tænke mig kunde blive Genstand

for en indgaaende Behandling. Lands-tingsmand Hey fremsatte ved Toldlovbe-handlingen i 1908 nogle Bemærkninger om, i hvilket Omfang Administrationen benyttede sig af dansk Arbejde. Han har senere gjort sig til Talsmand for Nedsæt-telse af en Kommission til Undersøgelse af dette Forhold, og han har fornylig henvendt sig til mig, om det ikke var Tiden til at tage et saadant Spørgsmaal op. Det er jo en Foranstaltning af mere vidt-rækkende Betydning og længere Varighed. Hvis man kommer til det Resultat, at Ad-ministrationen forsømmer Indlandets Pro-duktion i urimelig Grad, skulde det da ikke være blot for kort Tid, der skulde gøres Ændring deri. Men det er et Om-raade, hvor jeg kunde tænke mig, at en Kommission kunde gøre Nytte. Det kunde være en af de Opgaver, en saadan Kommission kunde faa. Men i øvrigt maa jeg tilstaa, at det staar mig meget uklart, hvad det ærede Medlem i og for sig har ment. Jeg ser den gode Hensigt, der ligger bag den Tale, han har holdt, og hvis den er Udtryk for Tanker og Bestræbel-ser, som gør sig gældende indenfor Erhvervslivet, maa det ærede Medlem kunne komme Sagen nærmere, saa maa han kunne faa Erhvervslivets Mænd til at sige, hvad det er, der mangler, paa hvilket Omraade de ønsker at blive understøttet. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at netop Er-hvervslivets Mænd, efter at de har organi-seret deres Virksomhed, saaledes som Forholdet er, jeg kan ikke tænke mig andet, end at just de maa sige, at det er dem, det tilkommer at tage Initiativet i denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Pedersen: Den højtærede Indenrigsminister omtalte den af det ærede Medlem for Bogense-Kredsen (G. Fog-Peter-sen) fremsatte Paastand, at i den jyske Husmandskreditforening var Bestyrelsens Lønningsforhold ikke statutmæssige, og ud-talte, at han ikke havde andet Kendskab til Sagen, end hvad han havde hørt af De-batten her. Staten har jo en tilsynsha-vende ved Kreditforeningen, som stadig kontrollerer dens Virksomhed, og han har ikke haft noget at indvende mod den Maade, hvorpaa Bestyrelsen i den paagæl-dende Periode har været lønnet. Ministeren udtalte saa, at han i Henhold til Statutter-nes § 4 vilde afæske Foreningen Oplysnin-